

Midnattsropet

nr 13 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

**Tryggare
kan ingen
vara**

Barn i Malmköping -73

”Det började med ett kassetband...”

— Egentligen hade jag tänkt åka till Paris på en semestervecka, men genom en förunderlig Guds ledning kom jag att få vara med i Malmköping.

Den som säger så är en flicka från Norge, **Tone-Lise Eriksen**. Det är första gången hon är med om något liknande.

Det började så här, att jag genom ett kassetband kom att lyssna till en sång som Christina Sonesson sjöng. Jag och

Tone-Lise döps till Kristus under årets Malmköpingsvecka.

— Jag fick tag i ett band och stoppade det i kassettbandspelaren. Ur högtalaren strömmade "Jag är en främling här i världen Jesus . . ."

Så berättar Tone-Lise Eriksen om när hon första gången nåddes av det frigörande maranatabudskapet och upplevde att detta måste hon få tag på.

I Malmköping blev hon döpt till Kristus och deltog själv under konferensen med sin sång.

en vän till mig var ute och åkte. Vi stannade till på en bensinstation, och jag började plocka bland hans kassettband, medan han gick ut och tankade.

Jag fick tag i ett band och stoppade in det i kassettbandspelaren. "Jag är en främling här i världen Jesus . . ." strömmade det ut ur högtalaren. Jag blev alldeles het.

Så kom min vän tillbaka. Han såg på mig och tyckte att jag var alldeles olik mig.

— Å . . . , det var bara kassetten där, svarade jag lite generat.

Men jag tog rätt på adressen och beställde ett eget exemplar av bandet. Sedan tog jag också frimodighet till mig och kontaktade henne själv. Vi har brevväxlat hela våren. Jag upplevde att hon skulle kunna hjälpa mig att möta Jesus och bli fri från mitt gamla liv. Det ordnade sig så, att jag kunde komma lagom till Malmköpingsveckans början.

För ungefär två år sedan började Tone-Lise gå i statskyrkan. Hon fick vänner där

men upplevde ingen glädje. Hon hade en känsla av att något fattades och tyckte på något sätt att barndopet inte var tillräckligt.

— Inte behöver du döpas, barndopet räcker. Tron på Gud är nog. Det var det svar hon fick, när hon undrade över det.

— Förut älskade jag popmusik, och min musiklärare ville att jag skulle börja på Operaskolan, men jag upplevde att jag inte kunde det. Det var inget för mig. För mig är en sådan karriär helt oväsentlig.

— Hur upplever du konferensen här i Malmköping?

— Allting är ju så nytt för mig. Jag tycker att det är fantastiskt att få vara med här. Jag har fått uppleva något jag inte trodde fanns. Jag har längtat till varje möte, och jag har upplevt för varje dag, hur jag fått mer och mer av Jesus. På lördagen blev jag också döpt och det var "vidunderligt".

— Nu önskar jag bara att mina kamrater skulle få uppleva detsamma som jag.

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen . . .
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

*Den som tror och
bliver döpt
han skall bliva frälst*

FALSK FRIHET

Tal av

Arne Imsen

Malmköping

1973

Den lokala församlingen fungerar inte i vår tid. Det finns ett förakt mot den lokala församlingen och i en falsk frihetslängtan är man redo att helt ignorera skriftens ord.

Vi skall komma ihåg att det som regel är de troende själva som bryter ner Guds verk. Förföljelsen utifrån är ett relativt litet problem och den förföljelsen skadar inte Guds verk, den fungerar som olja på elden.

Men inifrån församlingen kan undermineringen och nedbrytningen komma. Den kommer som ett resultat av bristande kunskap om ordet.

Och det är den lokala församlingen som hela tiden står i farozonen. Det är där risken finns för splittring.

En lokalförsamling består av en rad bönegrupper, husförsamlingar. De kan finnas i varje kvarter eller i en annan stad. Det geografiska avståndet spelar ingen roll. Vad som är viktigt är att dessa grupper inte blir blindtarmar som inflammeras och till slut måste kapas av. De måste underordna sig lokalförsamlingen och ha ständig förbindelse med den.

En kristen befinner sig i utveckling. Är man stadd i utveckling, så lämnar man barnastadiet och kommer fram till andlig mognad. Därest man icke kommer fram till andlig mognad, uppstår en orsak till splittring. Därför att om någon stannar i utvecklingen, skadar det enheten.

Om det stagnerar någonstans, på någon punkt i församlingen, kommer den förrädiska toleransen smygande. Toleransens barn har ett säregnt intresse för den aktuella vindriktningen och en märklig förmåga att villa bort sig från den fasta grunden.

Det hörs ett fascinerande tal om den universella församlingen. Många har lyssnat till de frihetsideal som har basunerats ut. Men börjar vi analysera det här talet och verkningarna av det, finner vi att friheten i stor utsträckning är en frihet från ansvarstagandet. En frihet från personligt ansvarstagande.

Den universella församlingen är vår Moder som vi måste förkroppsliga. Där är Lammets tolv apostlar äldste och den fungerar allomfattande, utan splittring.

Man kan inte sätta den universella församlingen i motsatsställning till den lokala. Det är två dimensioner det rör sig om.

Den lokala församlingen konstitueras av lärarämbetet. Där finns en lärare som undervisar i Guds ord. I NT ser vi att läraren har en oerhörd myndighet och Jerusalem-församlingen sände ut lärare till olika platser för att undervisa och inspektera. En lärare har myndighet. Han frågar icke efter vad majoriteten säger. En lärare frågar och hävdar endast Guds ord.

Många lämnar en församling, ett Guds verk, i negativism och besvikelse och samlar ihop sina ambitioner för att starta på nytt. Men det går inte att bygga upp ett Guds verk om man har lämnat ett annat i negativism och aversion. Eller i aggression och indignation. Då skadar man bara sig själv och andra.

Skall någonting nytt byggas, så måste detta nya bestå i någonting som Gud har visat oss. Vi måste ha en levande vision. En positiv vision. Vi går inte ut i aversion, vi går ut för att välsigna Guds folk.

Vi går inte ut och predikar att vi är den enda manteln eller lägel. Det är inte det som är vår uppgift.

Vi går ut för att förverkliga en historisk uppgift. De gamla läglarna, kyrkorna och samfundet, överlämnar vi åt Herren.

River upp gör vi inte. Vad vi gör det är att bygga upp något som har substans och makt och härlighet, sådana kvaliteter som vi menar att de andra saknar.

Har man det målet, frestas man inte till högmod.

Gud behöver pionjärer

Av evangelist
Kenneth Karlsson, Sölvesborg

Pionjären med sin frigjorda ande, fylld av kämparlust och ståndaktighet, har alltid övervunnit världen genom "vår tro". 1 Joh. 5:4. Församlingen, fylld av pionjärande, har alltid besegrat otrons makter och pekat på huvudet Jesus Kristus. Ef. 1:22—23.

Vad Gud behöver är en pionjärgeneration, som ställer sig i gapet för landets försvar, en trupp soldater, som står i sin Mästaress sold, utan att låta sig insnärjas av de jordiska omsorgerna. Segern vinnes genom ett jublande intåg i Kanaan. Jos. 6.

I 2 Mos. 12 kap. kan vi läsa om Israels uttåg ur Egypten. Herren själv gick fram den natten och slog allt förstfött. Faraos kallade till sig Mose och Aron och sade till dem: "Stån upp och drag ut från mitt folk, I själva och Israels barn; och gån åstad och hållen gudstjänst åt HERREN, såsom I haven begärt." v. 31.

Det ligger en underbar makt i

att draga ut och hålla gudstjänst och tillbedja HERREN. Ty det finns ingen makt i universum, som kan hindra församlingens uttåg ur Faraos hand, världens grepp och syndens band, eller hindra henne från att ryckas Jesus Kristus tillmötes, när Han kommer på skyarna.

När du och jag har gått ut ur lägret till Jesus, då möter Han oss med sin Ande och kraft.

Uttåget gick bra trots tvivel på och funderingar över Guds vilja. Folket gick igenom Röda havet, Mara, Elim, öknen Sin, Massa, striden med Amalek, fram genom Sinai öken till Sinai berg. Där började skaran reduceras och tre tusen män förgicks.

Otrosmakterna hade gjort intrång i hjärtana. Det knorrades över att de inte hade samma resurser som i Egypten. Där fanns fisken, gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken. 4 Mos. 11:5. Men de tänkte ej på,

att de hade varit fängslade i Faraos våld.

Gud fick gallra ut och fördärva den ena skaran efter den andra. Den generation som lämnade Egypten höll på att förgås. "De flesta av dem hade Gud icke behag till, de blevo nergjorda i öknen." 1 Kor. 10:5.

De som överlevde var två pionjärer, som hade bevarats i tron. Det var Kaleb och Josua. Att leva som pionjär utan att äga tron är en omöjlighet. Det var två spejare som hade klarsyn och såg trons obegränsade möjlighet till ett segertåg in i Kanaans land. De andra tio otrosspejarna förgicks.

Men det växte under ökenvandringen upp en ny pionjärgeneration, som skulle inta Kanaans land tillsammans med Kaleb och Josua, ty de ägde trons ande.

Den skara som förgicks hade fått ta del av vad som skulle

forts. sid. 17

Församlingen beder:

KOM HERRE JESUS!

***Predikan om bönen
av Arne Imsen***

Del 2

Genom bönen lär vi oss många ting, vi lär oss att leva i överensstämmelse med Andens lagar. Genom bönen lär vi oss tuktighet, disciplin, vi lär oss att leva, vi lär oss att älska. Genom bönen tillvinner vi oss andliga erfarenheter och får andlig kondition. Genom bönen blir vi utblottade och svaga. Genom bönen blir vi starka som lejon. Genom bönen kan allt ske.

Här ligger kardinalfelet hos predikanterna, äldstebröderna och de flesta av oss. I och för sig har vi ett böneliv, men inte ett fungerande, inte som Gud vill ha det.

Man beder icke med vilka ord som helst eller om vad som helst, man beder i överensstämmelse med Guds vilja. Det är dit Gud vill leda oss, så att bönen inte bara blir hugskott och uttryck för åsikter, känslor, tankar, meningar och åstundan som vi har i vårt eget väsen. Gud vill leda oss in i en sådan disciplin att vi beder i Anden i enlighet med det som är Guds vilja.

Bön om visdom

Vi ser på ett exempel. Salomo bad icke om makt, eller ära, eller rikedom, men han bad om visdom för att kunna leda folket rätt. Han bad om visdom. Här möter du hjälplöshet inför de enorma behoven, inför det väldiga motståndet, inför sin enorma svaghet. Herre, ge mig visdom, bad han. Vad vi behöver det är visdom ifrån höjden. Gud önskar ge oss det, för den bönen är i överensstämmelse med Guds vilja.

Skriften rekommenderar oss att bedja om visdom och utan att tvivla på att Gud hör den bönen. Vi behöver visdom i själavård, vi behöver visdom i självinnande, vi behöver visdom i församlingsgemenskap. Gud önskar ge oss det. Men då måste vi umgås med Gud i bön.

När Gud hörde den ödmjuka tjänarens bön när han hade intagit tronen och stod färdig som arvtagare till Davids rike, så sa Gud att det du har bett om det skall du få. Men inte bara det utan myc-

ket mer, skall du få.

När vårt böneliv blir disciplinerat och kommer i harmoni med Guds vilja, så får vi inte bara vad vi beder om. Vi får mycket mer. Ty sådan är Gud. Han har sagt: "bed och jag skall giva eder hedningarna till arvedel." Det är också en bön efter Hans vilja. Att bedja om människors frälsning.

I Jak. 4:1, läser vi om vår situation.

"Varav uppkommna strider och varav tvister bland eder? Männe icke av de lustar, som föra krig i edra lemmar?"

Det är konflikt inte bara i andevärlden utan också inom oss själva. Den konflikt som utkämpas i andevärlden den är intensiv och svår och den måste övervinnas. Vi kan inte inta en neutral position och säga att vi bor i trons ingenmansland. Antingen är vi fyllda av den helige Ande eller också är vi fyllda av en annan ande. Det finns ingen neutral zon, dit vi kan fly och säga att vi stannar utanför alla konflikter och strider därför att striden pågår med intensitet. Striden gäller inte bara universum och platsen i universum, den gäller inte bara universums tron, den gäller också tronen i ditt liv.

Den onda andevärlden gör inbrytningar och det visar sig att ingen av oss är utanför farozonen. Vi befinner oss i fiendeland med ohyggliga makter omkring oss, och dessa makter har en enda avsikt; att skövla oss, att stjäla, slakta och förgöra.

Kommer några att bli bedragna av dessa maktens avancerade spel? Det finns ingen neutral zon, antingen går vi med eller så går vi emot. Antingen församlar vi eller så förskingrar vi.

Konflikten inom oss

Men det är inte nog med att striden pågår utanför oss och om oss, den pågår också inom oss. Vi har konflikten i vårt eget väsen. Det är strid i vår själ och vad gäller den striden för något?

"I ären fulla av begärelser, men haven dock intet, I dräpen och hy-

sen avund, men kunnen dock intet vinna, och så tvisten och striden I. I haven intet, därför att I icke bedjen." Jak. 4:2.

Man frågar sig: är det om kristna människor aposteln skriver? Kan det vara så här i en kristens liv och hjärta?

Hur vet man det? Av personlig erfarenhet. Striden pågår inom oss och det är frågan om vem som skall avgå med segern i den striden. Våra lägre drifter vill ta hand om bönevapnet. De lägre drifterna i vårt eget väsen vill gesken av att vara fromma. Man vill ha Guds välsignelse över drifterna

"Vi tycker att det dröjer så länge innan bönesvaret kommer. Och det är just under den här tiden som vi frestas till resignation och är vi tillräckligt ambitiösa ingriper vi före Gud och tar hand om problemen själva"

så att syndalivet blir smärtfritt, självskheten god, girigheten god och materialismen from.

När vi då säger, Gud välsigna oss, så menar vi: låt oss känna det ljuvligt och gott. När Gud svarar på den bönen så gör han det inte i enlighet med våra inre önskingar. I stället gör han en operation i vårt väsen, berövar oss någonting, tar ifrån oss någonting, eller ställer oss inför valmöjligheter, där vi själva måste fatta beslut i den ena eller andra riktningen.

Efter Guds klocka

Han ville lära dem att alltid bedja utan att förtröttnas. Det finns

ingenting som är så påfrestande för bedjaren som resignation. Ju mer bedjaren beder, ju mer upplever han att han blir uttömd och det är en fruktansvärd erfarenhet. Men det finns en ännu mer påkostande erfarenhet. Och det är detta: ju mer man beder, ju mer börjar motståndarna och fienderna rasa och när man tycker att man satsat hela sitt engagemang på att vinna en andlig seger, så är det som om helt plötsligt alla makter bröt loss. Det är då vi upptäcker att det inte är en symbolisk motståndare vi har, utan en verklig fiende. Det blir en smärtsam konfrontation, det skall vi vara medvetna om. Vi skall inte underkänna vår motståndare.

Då tycker man att när Gud ser ens situation, skulle han skyndsamt ingripa. Men din och min klocka följer ett annat solsystem än Guds klocka. Vi tycker att det dröjer så länge innan Gud kommer. Och det är just under den här tiden som vi frestas till resignation och om vi är tillräckligt ambitiösa, ingriper vi före Gud och tar själv hand om problemen och försöker lösa dem. Så ställer vi till besvär för oss själva och andra.

Det är just under väntans period som det är farligt, för det är så lätt att hamna i resignation och tycka att det här går inte, eller också samlar vi ihop vår ambition och tar itu med problemet själva. Resultatet blir alltid detsamma. Våra egna aktiviteter skapar inte medarbetare, men väcker upp fiendliga krafter och bereder oss konflikter.

Frågan är: hör Gud bön idag? Visst hör han bön. Men han har ett svar vid rätt tidpunkt. Och det är inte alls säkert att vi kan bedöma den tidpunkten.

"Och när det tog bokrullen, föllo de fyra väsendena och de tjugufyra äldste ned inför Lammet, och de hade var och en sin harpa och hade gyllene skålar, fulla med rökelse, det är de heligas böner.

Och de sjöngo en ny sång, som lydde så:

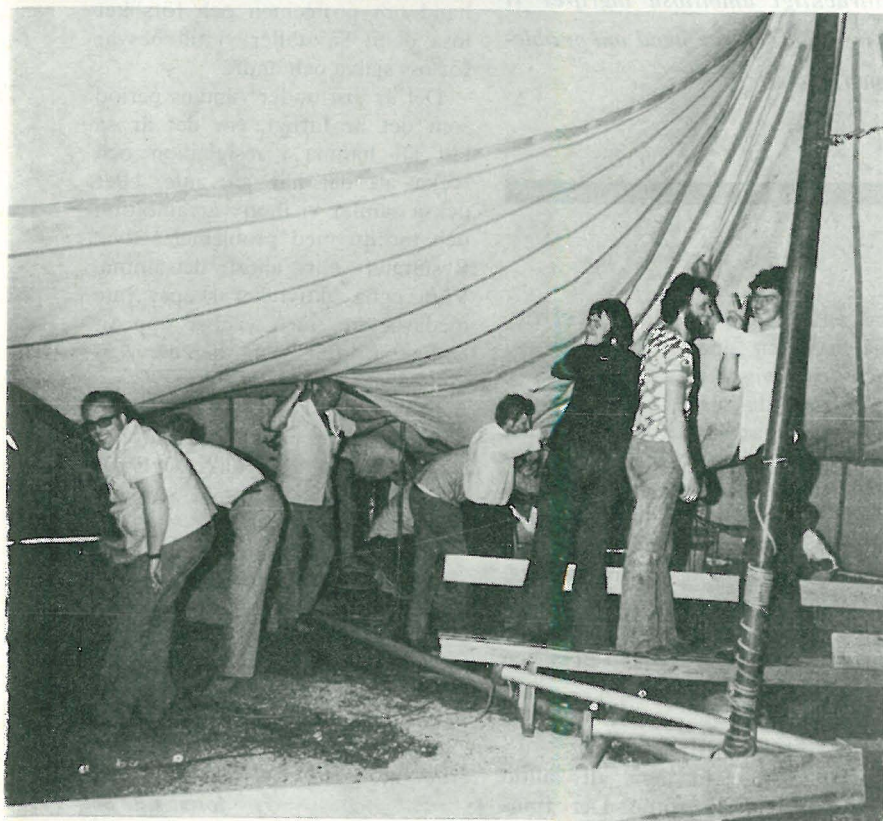
forts. sid. 17

Missionskonferens i dalabygd

Rapport från Rättvik 1973

Rättvikskonferensen 1973 blev i första hand dalafolkets och ungdomens. Överallt i det fagra landskapet mötte oss välkomnande leenden från maranatavänner som sannerligen inte sålt sin vision. Den som följt utvecklingen under åren som gått, vet att det inte saknats utbud. Faktum kvarstår att det alternativ Herren gav sitt folk för något mer än tio år sedan står fast. Och även om den vägen är fylld med smärtsamma upplevelser i form av offer, tider av förbudan där frestaren inte varit sen att stapla frågetecken eller frammana missförstånd mellan vänner och syskon, skall tiden utvisa att den trogne kommer Herren att bruka och välsigna för sitt namns skull. Och vägen vet vi: Ut utanför lägret för att bära Hans smälek.

Några av lägren det varnades för under Maranataväckelsens initialskede har idag tagit direkt konkreta former i block som ekumeniska rörelser, KDS och en alltmär statsunderstödd frikyrka. Det kristna kännemärket, änkettillståndet, är brutet, man blir mindre beroende av den hinsides världen och försörjarna står på rad. Men även den smekmånaden har sin ände och det blir väckelsefolkets uppgift att lotsa de individer som inte somnat in i äktenskapet ur farozonen till de urkristna platser där man kan köpa ögonsalva och

Ovan:

Musik i Siljansbygd — ett evenemang som lockat 10 000 personer till Bingsjön. Maranataungdomarna var där med sin friska sång.

Nedan:

Stormvarning och skyfall! Tältet rämnar. Men starka händer skyn-dar till hjälp.

*"Vi är på väg till
Kaanans land . ."
Våra glada spans-
ka missionärer
sjunger om sitt
livsmål.*

olja. Jesus kommer.

Ny mönstring

Sällan har vi sett en så frigjord sångarskara som på estraden i Rättvik 1973. Den förlösande sången banade väg för budskapet och resultatet blev väckelsemöten där den himmelska dimensionen var påtaglig. På söndagsförmiddagen kallade Arne Imsen fram alla nyfrälsta. Estraden fylldes av ungdom som tagit emot Kristus under det senaste året och det är inte i övermod vi knyter stora förhoppningar till denna sky av vittnen. Stora delar av vårt land kommer att genljuda av deras vittnesbörd. Det är vår absoluta tro. Herren har mönstrat en ny här rekryterad ur de mest skiftande miljöer från knarktrask, vårdanstalter och akademiska institutioner.

Närvaron av våra invandrande

bröder samt missionärerna från Spanien, Brasilien och Arabvärlden satte helt naturligt en internationell färg på konferensen.

Francisco Perello och José Gonsalves rapporterade från det andliga röjningsarbetet i sina respektive hemländer och sju fria församlingar står som bevis på broder Gonsalves osjälviska arbete i nordöstra Brasilien.

Tid att lyssna

Varje morgon efter brödsbrytelsen var det indoktrineringsmöten i matsalsbaracken.

Arne Imsen varnade för slapphet och verklighetsflykt i tjänsten för Gud:

— Kom ihåg att alla falska frihetsideal har sin upprinnelse i köttet, sade han.

— Fria mötesformer måste vi ha men absolut inte fria verksam-

hetsformer. Hela verksamheten måste vara fast förankrad i och på Ordet där respekten för ämbetet är upprättat — ämbetet och inte personen. Härpå vilar församlingens konstitution och grunden för hela vårt arbete.

— Och, ropade Imsen, ungdomar, vi skall inte låta oss påverkas där vi drar fram — vi skall påverka!

Trots att det var många aktiviteter och stundtals fruktansvärt varmt på området vilade en förunderlig ro över Knektplatsen första veckan i juli. Det blev mycket tid över för personligt bibelstudium och bön. Och framför allt tid att lyssna. Lyssna till Andens röst som frälsningshistorien igenom kallat människor in i det kampfyllda och många gånger blodiga arbete som kallas mission.

Sommarkonferenser nu på kassett!

Vittnesbörd, lovprisning, församlingssång. Allt finns på band och sammanställes nu till 90-minu-

ters kassetter. Utmärkta att evangelisera med. Beställ MRM, Box 1236, 101 62 Bromma 12.

BILL MALN

*Eldsvittnet från norra Brasili
Höglander och Arne Imsen.*

*Rose-Marie Liljekvist och C.
Malmköpingsborna är trogna
i eller utanför tältet. Två
domarna.*

Varje dag började i stillhet kr...

Arne Imsen i Malmköping:

Maranata har nyss börjat

**Maranatafolket samlades och för-
enades åter på Malmahed. Som en
levande organism formad under
Ordets och bönenas bearbetning till
ett kärn som kan bära Andens gå-
vor, visionen och sanningens evan-
gelium ut över världen.**

För att kunna fånga det inre, hem-
lighetsfulla livet i denna organism
måste man leva med den, andas

med den i bönen, äta med den i
lyssnandet och glädjas och vändas
när nya liv skall födas in i den. I
annat fall står man där utanför. Be-
lackande eller beundrande livet och
rörelsen som passerar förbi.

I sista mötet stod en av våra ny-
frälsta från Johannelund upp och
tackade för gemenskapen under vec-
kan:

— Jag är så glad att jag får vara
ert syskon...

Och så enkelt och stort är det att
vara född in i Guds familj.

□ □ □

Arne Imsen talade mycket i Malm-
köping 1973. Auktoritärt, men inte
diktatoriskt påtvingande ledde han
hjorden på vägen mot urkristendo-
mens kraftkällor — och livsmönster.
Han återvände ständigt till endräkten
i Apostlagärningarna 2:

— Kom ihåg att innan Anden föll
var endräkten upprättad. Skall vi

FRÅN ÖPING

é Gonsalves, flankerad av Ernst

från Hasslö, lever sig in i sången.

besökare. Varje kväll mötte de upp
osse Melin från Gnosjö för ung-

ens bord.

uppleva andliga realiteter måste vi först ändra på tidsschemat. Gud vill väckelse och vi ropar: fräls själar. Men frågan är om vi har tid. När det inre livet fungerar kommer också evangelium att nå långt utanför Jerusalems stadsmurar. Mission blir en naturlig följd.

Som ett ögonvittne kom Henry Daniels nära nog direkt från Mel-
lersta Östern. Daniels radade upp år-
tal på årtal när kristen mission bli-
vit förbjuden i arabstaterna.

Missionärer finns egentligen endast i Libanon. Men det är få som får direkt kontakt med folket ute på landsbygden, sade Daniels.

Som vi kunnat berätta i tidigare

nummer av MR har vår broder nyligen avtjänat fängelsestraff för bibelspridning i Libyen och han konstaterade gång på gång att skall den muhammedanska världen nås av evangelium måste några bli martyrer. Man måste leva med folket för att kunna vinna dem.

Detta sade han i ett missionsmöte. Ovanför estraden hängde en jätte-karta över hela arabiska världen.

— Det måste vara något snedvridet i vår missionsstrategi när 150 miljoner araber utan rimlig anledning blivit utan evangelium, sade Imsen. Vi låter oss alldeles för lätt påverkas av politiska och även sociala barriärer. Här måste det bli

frågan om ett martyrium om vi skall ha någon möjlighet att få ut budskapet. Men mötet gällde inte bara Mellanöstern.

— Det talas mycket om mission och U-landsproblem i våra dagar sade han vidare. Vi försöker lösa konflikter på andra sidan klotet i Vietnam eller Afrika. Men vi glömmar att vårt Vietnam finns på Sergels torg där vi ser symptomen av narkotika och mellanölsproblemet. Här behövs också missionärer. Och jag tror att Gud kommer att göra under på Sergels torg...

I slutet av mötet gick en stor skara, mestadels ungdom, fram till förbön. Det gällde kallelsen. Och över de

forts. sid. 13

Folke Nilsson och Östen Dahlberg, bröderna i Norra Norrland.

— Oftast började mötena med att vi hissade upp tältduken, säger Östen Dahlberg.

— En broder har sytt kilometervis med nylontråd i de söndervittrade takdukarna.

Rapport från Norsjö, Västerbotten

Köksgolvet såg ut som ett slagfält

Alla goda ting är tre. Det var tredje årets tältmöten i Norsjö, och de startade på tredje stället den 2—24 juni, där vi också förkunnade tre ting: en ande, vatten- och blodsfrälsning.

Sällan har man upplevt något liknande. Man förnam att Gud ville göra något. Stormen slet sönder tältet två gånger, och vi fick börja om från början. Har vi någonsin gått ner på knä, så har det varit på detta tälttak. Varje söm är behandlad. (Tänk på Norrlands tältkassa till ett nytt tält.)

Så kom vändningen, vi fick vackert väder och det kom människor. Alvar 6 1/2, Inger 11 och Barbro 30 lämnade sig åt Gud under syndanöd och tungotal. Det blev dopförrättning.

Vid våra regelbundna gatumöten har vi verkligen nått folk utifrån byarna. Det kommer att bära sin frukt i sin tid. Jag vet att Gud kommer att ge bönesvar. Vi har

också fått en öppen dörr för Ordet på Storgatan 62 i Norsjö. Vi tackar Gud.

Bernt Andersson, Stockholm, och Leif Berg, Ludvika, kom upp sista veckan och hjälpte oss Eva Ellström, Aila Lundqvist, Skellefteå, familjen Folke Nilsson, Arvidsjaur, familjerna Ö. och A. Dahlberg och Bror och Harry. Ungdomarna har verkligen blivit förnyade.

Midssommardagens möte blev ett toppmöte, som utlöste en nådens och böns ande. Vi fortsatte att bedja här på gamla huset i Kläppen på natten. Köksgolvet såg ut som ett slagfält, mest ungdomar. Vår yngste son, 6 1/2 år, talade i tungor.

Personligen har jag upplevt Gud i skapelsen. Ps. 474, Den blomstertid nu kommer, vers 2, blev levande.

De fagra örtesängar

Och lundens gröna träd
De skola oss påminna
Guds godhets rikedom
Att vi den nåd besinna
Som räcker året om

Plus godhet mot oss i Kristus
Jesus, för att i kommande tids-
åldrarna bevisa sin nåds över-
svinnliga rikedom. I evigheternas
evigheter.

Man hörar fåglar sjunga
Med mångahanda ljud
Skall icke då vår tunga
Lovsaga: "Herren Gud"

*Ett ögonvittne
Sandy Dahlberg
Norsjö*

Maranataförsamlingen
Stationsgatan 7
931 00 Skellefteå
Tel. 0910/136 50
Evangelistkassan för Norrland
Pg 38 62 01-8

*Hur många frälsta har vi här i tältet? I ett litet runt tält på Malma-
hed har barnen sin egen välbesökta konferens.*

På barnmöte i Malmköping

— Hur många frälsta har vi här i tältet? Nio händer åker upp i luften som bekräftelse.

— Hur många är döpta då? Antalet händer sjunker något.

Och när frågan kommer till andedopet finns fem eller sex händer uppe.

— En flicka säger att man är för liten att bli andedöpt när man är 6, framhåller Tommy Anderzon, 7 år, och eftermiddagsmötet i det lilla runda tältet med gult tak, övergår i samtalsmöte.

Meningarna är delade så evangelisten Eva Ellström begär ordet och berättar om ett alldeles färskt exempel på att sexåringar kan ta emot den helige Ande.

Det hände i Norsjö uppe i Norrland under en tältkonferens nyligen. Det var ett sånt där riktigt maranatomöte och flera blev frälsta. I bänken satt Alvar Dahlberg 6½ år, och kände i hjärtat att allt inte var som det skulle. Han knuffade på mamma — Sandy — och pekade på böneltältet. Mamma förstod. De gick in, böjde knä och Alvar blev frälst. Och han blev väldigt glad, skrattade och grät så tårarna rann och så började han tala i tungor.

Samtalsmötet övergick så i bönemöte för detta ville alla vara med om.

MARANATA ... forts. fr. sid. 11

knäböjande framme vid estraden hängde kartan över den muhammedanska världen tung.

Varje dag i konferensveckan hade fulltecknat program. Och trots att skaran ökat från i fjol var enheten större än någon gång tidigare. Till samtalsmöten och bibelstudier fyll-
des tältet i god tid. Man hade kommit till Malmköping för att lyssna och lära, från Hasslö i söder till Arvidsjaur i norr.

Vi fick ingående rapporter från missionsfälten i Brasilien och Spanien vilka kommer att publiceras i kommande nummer av MR.

Vi kommer också att få möta deltagare och folket som står bakom det praktiska arbetet.

Allteftersom veckan framskred och endräkten lägrade sig över församlingen framkom nya sanningar, visioner — ja hemligheter som vi, när tiden är mogen, skall få se verkningarna av.

— Gång på gång ropade Arne Imsen.

— Maranata har nyss börjat!

— Om vi är trogna kommer vi under en period att få se uppbyggnadsarbete av helt ny karaktär över vårt land. Kom ihåg; Maranata började alldeles nyss.

Lasse Andersson

**Kom och upplev
solen
och grönskan på**

JOHANNELUND

— idyllen mitt i storstaden —

T Alvik, Buss 114 till Gesundaplan, adr. Missionsv. 24, Bromma (vid Svartviksvägen)

SERVERING OCH LOGI
Tel. 08/80 29 35

Öppet alla dagar
11.00—22.30

ISRAEL

24-9 – 8-10 1973

**Specialresa till
specialpris**

Jerusalem, gamla stan.

Bli med på resan till "det heliga Landet" och besök alla de välkända platserna som du läser om i Bibeln.

Upplev **HISTORIEN I NUTID** tillsammans med reseledarna **Arne Imsen** och **Gunno Anderzon**.

Vi åker med välrenommerade GDG. Jetflyget går från Köpenhamn, men anslutningsflyg finns. I Israel åker vi i luftkonditionerad buss och bor på 3-stjärniga hotell i Jerusalem, Tiberias och Natanya.

Vid anmälan deponeras 200:— på pg 44 10 05-6 (Israelresan). Hela summan erlägges 14 dagar före avresedag.

För anmälan senast den 10 sept. 1973.

Anmälan och övriga upplysningar ring 08/80 29 35. Fråga efter Gunno Anderzon eller skriv till "Israelresan", G. Anderzon, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

"Den som sett och upplevt Israel vill absolut dit igen". Det är ett vanligt uttryck för en hemvändande Israel-resenär.

Israel, detta lilla land vid Medelhavets östra sida är fyllt med spännande platser. Blomsterprakt och tropisk värme, ödsliga ökentrakter och grönkädda bergssluttningar i samma land inom sträckan av 30 mil är fascinerande.

Den av oss planerade resan börjar med en 7 dagars vistelse i Jerusalem med flera underbara utflyktsmål, därefter reser vi till Galileen, ett landskap med underbar natur och fantastiska människor. Man rör sig på oexploaterade områden.

Pris från Köpenhamn c:a 1.630:—.

Anslutningsflyg från Arlanda c:a 120:—.

I priset ingår resa, helpension, utflykter inträdesavg. dricks.

☐ Norges statsminister

Nu har vårt folk mera generellt börjat praktisera Pauli ord, säger den norske statsministern Lars Korvald i samband med kristna ungdomars bönenatt på Universitetsplatsen i Oslo.

För sin egen del avslöjar statsministern, att det alltid varit självklart för honom att bedja.

— Men jag har aldrig bett så mycket som under min statsministerperiod. Trycket utifrån har fört mig in i böne- omgången mer än någonsin.

☐ Bön i regeringen

Även på Madagaskar beder man i regeringskretsar till Gud. I Hemmets Vän berättar Stanley Sjöberg om en regeringsmedlem, som inför en svår politisk kris tillsammans med sin hustru gick in i bön och fasta. Den helige Ande kom dem till hjälp och de politiska oroligheterna stillades.

— Jag är övertygad om att vi skall få uppleva något liknande här i Sverige, skriver Stanley Sjöberg.

För att ändra på det folkmo- raliska läget, har man nu från pingsthåll beslutat om en riks- omfattande böne- och faste- vakt till årets slut. Laglöshe- ten har skapat en allmän otrygghet, heter det i upp- ropet. En stor fara hotar från de grupper som har det revo- lutionära våldet på sitt pro- gram. Låt oss bedja om att Gud väcker upp män och kvinnor, som vill medverka till ett samhälle, som befrämjar rättfärdighet och sann guds- fruktan.

Man skall dock inte påbör- ja böne- och fastevakten förr- än till hösten, när semestern

är slut och man fått vila ut från det ansträngande försam- lingsarbetet.

☐ Kommande stats- religion

Överallt växer det fram reli- gioner, som förenar både övernaturliga inslag och poli- tiska ambitioner. I Zaire t. ex. expanderar Kimbanguismen med väldig fart, får man veta i KDS' partiorgan och pingst- vänners rikstidning Dagen. Många bedömare ser i Kim- banguismen en kommande statsreligion, som förväntas kunna förena och samtidigt förkunna såväl evangelium och den nya statsmaktens ideologi.

☐ Kristen TV-station

För att de kristna skall kunna behålla sin påverkan av det moderna samhället, önskar Lewi Pethrus upprätta en kris- ten TV-station. I Sverige och många andra länder har man ju begränsat den kristna opi- nionsbildningen genom att lägga radio och TV under stat- ligt monopol, säger Lewi Peth- rus.

Så länge tidningen Dagen, där Lewi Pethrus är chefre- daktör, söker främja den fria kristna opinionen genom att faderligt beskydda läsekret- sen från all kunskap om t. ex. bara en sak som denna tid- nings existens, får vi säkerli- gen tacka Gud för att det finns ett statligt radio- och TV-monopol.

☐ Kristen politik

Är det möjligt att föra en kris- ten politik, frågar Daniel Wärn mycket försiktigt i en insän- dare längst bak i tidningen Dagen. Personligen är jag

tveksam, säger Wärn och frå- gar vidare. Kompromissen (läs: lögnen) är politikens vä- sen, och därför undrar jag om inte en kristen politik är en utopi.

☐ Ingen befrielse från arbetsgivaravgiften

Det finns ingen anledning att ge kristna och idéella för- eningar befrielse från arbets- givaravgiften, förklarar finans- minister Sträng för Betania- församlingen i Stora Skedvi, sedan församlingen låtit med- dela att man beslutat vägra betala in avgiften.

— Vi får nu bara invänta konsekvenserna, säger för- samlingens pastor Gideon Claesson, som tror att kon- sekvenserna kommer att ta sig uttryck i någon form av indrivning.

— Det finns en risk med bi- dragssystemet, säger även Claesson. På sikt kan för- samlingen bli beroende av staten. Man har därför även vägrat ta emot statsbidrag.

☐ Lämnar Sv. kyrkan

Stiftelsen Biblicums förestän- dare Seth Erlandsson lämnar Svenska kyrkan.

— Det här innebär att jag gett upp hoppet om Svenska kyrkan, säger Erlandsson. Förfallet har gått för långt för att en ändring skall kun- na komma till stånd.

☐ Rekordmöte

Inte mindre än 510 000 per- soner samlades till gudstjänst i Seoul, då Billy Graham öpp- nade en fem dagars evange- lisationskampanj i Korea. Mö- tet anses vara det förmodligen mest talrikt besökta mötet i kyrkans historia.

aktuell kommentar

Vart vill man komma?

□ Tidningen Dagen har tydligen tagit politiken på entreprenad. Just nu pågår i spalterna en systematisk bearbetning av läsarnas sinnen i det uppenbart enda syftet att undanröja all försiktighet hos den ännu tvekan-

Särskilt rolig har debatten på Dagens insändarsida varit, där spaltmeter efter spaltmeter gått åt för att bevisa hur nödvändig politik är och vilket parti som är kristnast, broderskapsrörelsen, folkpartiet eller KDS. KDS leder hittills och ser ut att gå ut som segrare — skam annars förresten i Dagen.

Ett tag såg det ut som om debatten skulle avblåsas. Det var Daniel Wärn som försynt undrade, om inte kristen politik i alla fall var en omöjlighet. Det såg hotande ut. Man trodde nästan att nu hade han väl tagit udden av hela debatten. Men någon dag senare förkunnade en klurig rubrik på insändarsidan: Kristen politik omöjlig men nödvändig.

För en annan som inte har lika lätt för att hänga med, tillstötte dock vissa tankesvårigheter. Vad menade

man. Kristen politik omöjlig — så långt hängde jag med — men nödvändig... Här måste jag stanna upp. Hade Gud kanske inte riktigt insett möjligheterna med politik? Frågorna blev allt flera och förvirringen allt större.

Mörkret i min hjärna skulle komma att lägra sig flera dagar, innan det äntligen började gå upp ett ljus. Det var en ny insändare som den här gången plötsligt bidrog till att skingra alla dimmor. En av alla dessa KDS-predikanter trädde fram och avlade en lidelsefull trosbekännelse. Här får han förbli anonym, men är någon intresserad, så slå upp Dagen den 12 juli.

"Jag tror på en väckelse, då svenska folket kommer att säga ifrån och då det finns ett politiskt parti, som kan ta vara på väckelsen, då får vi kraft att föra in en andedöpt partiledare, som också är rikt utrustad på andra områden tillika med en riksdagsgrupp i samma anda. Det är detta svenska folket behöver."

Det var alltså dit man ville komma, en riksdagsgrupp med idel pingst-vänner, ja, varför inte en hel regering, åtminstone en minoritetsregering. Det vore ju underbart med en statsminister som talade i tungor, en jordbruksminister som uttydde och en utrikesminister som profeterade. Visserligen var kristen politik en omöjlighet, men inför allvaret i tiden kunde ju det inte hjälpa. Lewi Pethrus hade ju även lite tidigare förklarat att "borgerlig regering blir inte kristen", om nu händelsevis den också ateistiska socialdemokratiska regeringen skulle falla.

Hur kunde något så omöjligt ändå vara så nödvändigt?

Gud hade nog inte från början tänkt sig att det skulle bli så här svårt för de kristna att leva i världen som idag. Det var nämligen först efter mycken bön och fasta vår KDS-predikant enligt egen bekännelse tagit dessa steg. Att han gick in i bön var nog klokt för det behövdes säkerligen inför det fruktansvärda förakt han skulle utsättas för senare, inte från världen utan från folkpartiets press och folk, ty han kunde senare berätta, att det inte hade berört honom det ringaste.

En andedöpt partiledare och en riksdagsgrupp i samma anda — ja, det är nog vad en sovande kristenhet skulle behöva för att lugna alla sinnen och tränga bort alla självförelser, när man till sin fasa förstått att Jesus kommit tillbaka och brudskaran borttryckts på skyarna upp i luften, för att evigt vara hos Gud. □

Tältguide -73

VÄSTERÅS

pågår

28 juli—12 aug.

vid Cirkusplatsen, Blåsbo

SKELLEFTEÅ

pågår

28 juli—19 aug.

UPPSALA

start

18 aug.—2 sept.

vid Fyrisvallen

LULEÅ

start

23 aug.—2 sept.

Du är värdig att taga bokrullen och att bryta dess insegl, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du åt Gud köpt människor.” Upp. 5:8—9.

Här kan man fråga: männe inte Jesu framträdande är ett resultat av de heligas böner?

Det här är ett område som är så stort att vi har svårt att fatta det. Våra böner påverkar inte bara nuet, den här lilla tiden som vi är här. En bedjare påverkar också hela världsutvecklingen. Detta emedan Jesu sista framträdande har samband med de heligas förböner.

”Jag, Jesus, har sänt min ängel för att i församlingarna vittna om detta för eder. Jag är telningen från Davids rot och kommen av hans släkt, jag är den klara morgonstjärnan.

Och Anden och bruden säga: Kom. Och den som hör det, han säge: Kom. Och den som törstar, han komme, ja den som vill, han tage livets vatten för intet.” Upp. 22:16—17.

Jag tror inte att det här är riktat mot världen för att kalla världen att komma till Guds rike. Jag tror att den helige Ande har lagt ner en bön i de heligas hjärtan, så att vi som är fyllda med den helige Andes kraft, vi ropar mot himlen: Jesus kom!

Församlingen längtar från jorden, anden längtar från jorden, anden vill hem. Vi vill bort från smutsen, bort från mörkret, bort från lögnen och bedrägeriet, bort från sjukdom och död. Vi vill bort från andemakter och härjningar, vi vill bort från krig och farsoter, bort från strider och konflikter. Vi vill bort från förgänglighet och fördömelse, nöd och fåfänglighet.

Därför beder församlingen i midnattstiden till Jesus: Jesus kom och hämta din församling! Anden och bruden säger: kom, och den som hör det säger: kom, D. v. s. det här budskapet fortplantar sig in i evigheten och budskapet, böneropet, sekunderas av änglar och ande-

furstar. De börjar också vädja till Jesus att han skall komma. Bönesvaret kommer, ära vare Gud och Lammet!

Han skall komma och han skall träda fram för att förlösa och slutfrälsa den bedjande församlingen, den församling som i den här tids-hushållningen utåt sett och i relationerna till världen var en änka. Därför att hon hade dött bort ifrån världen, dött bort ifrån synden dött bort ifrån förgängelse och fördömelse så var hon en änka. Men hon levde i jungfrulig trohet emot brudgummen, den hon älskade och med sina böner tjänade. Hon levde och verkade för honom. Måtte vi då se till att våra sinnen inte blir fördärvade av den illfundige ormen, men att vi bevaras i renhet, trohet, och i denna hälsosamma svaghet till dess att han själv avblåser striden och vi lyftes upp i luften honom till mötes.

Det ser ibland ut som om det dröjer med bönesvaret men bönerna har samlats däruppe. Våra privata, personliga böneämnen, församlingens böneämnen, det du har burit i hemlighet, det du inte talat med en enda en om men burit fram i bön, det är samlat däruppe. Rätt vad det är så vänds böneskålarna och bönesvaret är ett faktum. Det blir väckelse, det blir frälsning, det blir helbräddagörelse, andedop, förlösning, förnyelse, därför att Gud hör bön.

Det är inte nog med att de bönerna är samlade däruppe. Gud är långmodig och han verkar och han vill använda oss var och en till medarbetare för att hans gärningar skall bli kända för världen. Han gör allt vad han kan för att få oss in i sin fullkomliga vilja för att genom oss förkunna sina dråpliga gärningar för världen. Så ger han oss försoningens budskap i vårt hjärta och ger oss myndighet att frambära hans budskap som hans kurirer. Det är Kristus själv som talar genom oss. Ämbetet vi har fått är inte ett fördömsens ämbete, det är ett livets ämbete.

Då det inte längre går att vinna människor eller frälsa dem då slutförlossas församlingen. Jesus kommer som svar på församlingens böner. Gud den allsmäktige vänder domsskålarna över världen. Och även om förbönerna inte leder fram till frälsning så är de observerade. Då leder de fram till fördömelse.

GUD...

forts. fr. sid. 5

komma. De fick skåda arvet som väntade och idealet som skulle fullbordas. Men ändock gick de under, ty all otro är synd.

Gud går likadant fram idag. Hur många har inte gått in i detta verk brinnande, men efter en kort visit börjat knorra på Guds verk och utmönstrat sig själva ur församlingen.

De flesta har förgåtts under vår ökenvandring. Så länge de var med behövdes de, men samtidigt fostrades en pionjärska fram, som kom att ta över ansvaret, där de andra svek och lämnade.

Gud är förunderlig. Den tid de tjänade brukade han dem. Och när de förlorade sin andliga sundhet, då hade redan de nya och friska fått gå in i tjänst.

Den nya generationen fick inta arvet och förverkliga idealet. Kampen utkämpades och seger vanns. Församlingen segrar alltid.

Se till att du är en pionjär, annars kommer du att dö i öknen och aldrig få se härligheten som väntar.

Det är vi som skall bana väg för Herren, så Han kan blotta sin arm.

*Kenneth Karlsson
Sölvesborg*

Genom *tron* griper vi tag i vad Gud har lovat, genom *tacksägelse* tillägnar vi oss det.

sagt av Arne Imsen
under Rättvikskonferensen

Essie Lundh

På vägen hem

Det finns mera att få

"Och han har rikedomar att giva åt alla som åkallar honom." (Rom. 10:12). Vi har en stor, rik och mäktig Gud. Igenom Jesus får vi del av all den rikedom Gud vill ge människorna. Vi som har kontakt med Jesus är verkligen privilegierade. Vi har ju tillgång till allt det som finns i Guds "skattkammare".

"Idel goda gåvor och idel fullkomliga skänker komma ned ovanifrån." (Jak. 1:17). Vi har fått många dyrbara och oersättliga gåvor av Gud. Bibeln talar om frälsning och evigt liv som gåvor vi fått av nåd. Vi är alla medvetna om att vi inte på något sätt gjort oss förtjänta av dessa gåvor. Men frälsningsupplevelsen öppnade porten för oss till "skattkammaren". Vi har fått både längtan efter och förmåga att ta emot av den rikedom Gud vill ge oss.

"Det finns mera att få, det finns mera att få". På väckelsemötet ljuder den glada sången. Vi känner oss välsignade, klappar i händerna och tackar Gud. Men tar vi ut av det som Gud vill ge? Är vi personligen angelägna om att få den utrustning och de gåvor Gud vill ge oss. Varför lever vi så

ofta som "nätt och jämt" kristna när vi kan få liv och övernog?

Den helige Ande är en gåva. Gud är angelägen om att vi ska bli fyllda med Anden. Är du döpt i den helige Ande? Tacka Gud för att den gåvan är given och ta emot den. Det finns andliga gåvor som Gud vill utrusta oss med. Är vi ivriga att få någon av dem. Talar du i tungor? Är det en naturlig del av ditt böneliv att lova och prisa Gud i nya tungor?

Att vara fylld av frid mitt i vardagslivets stress och oro är en Guds gåva. Glädje, kraft, beskydd, trygghet, allt är välsignelser vi får av Gud. Det finns en plan uppgjord just för ditt liv av honom som känner dig bättre än du gör själv. Att få uppleva Guds ledning och omsorg är en stor förmån.

"Kristus... utgav sig själv för oss till en gåva." Det är i honom vi blivit välsignade med "all den himmelska världens andliga välsignelser". Jesus är det största och underbaraste vi kan få uppleva. Det viktigaste för oss är att ständigt få mera av honom. "Allt jag behöver i Honom jag har, Jesus är livet för mig."

Jag minns...

Jag minns mina barn- och ungdomsdrömmar. Mina föräldrar var mer för än emot Guds ord. Men jag hade mina drömmar inombords. Naturen gav mig visshet om att en Gud måste ha skapat allt detta.

Jag älskade mina föräldrar, min bror och även andra människor. Så stiftade jag möte med den första kärleken. Idag vet jag att den kommer från Jesus Kristus. Idag vet jag att Jesus älskar mig, att Han frälst min själ. Jag vill citera min här i Göteborg utgivna traktat.

Gud sade "Jag Är".

"Jag är" betyder Gud.

Gud = Skaparen — Frälsaren.

Gud är:

Sanningen, Friden, Glädjen, Allt det goda, Kärleken, Vårt samvete, Förlåtelsen, Tryggheten, Omvårdnaden, Trösten, Lyckan, Harmonin. Ett mål för evigheten.

Gud kom med ljuset i Världen. Han ville göra Ditt och mitt liv ljus. Han ville göra rent i vårt samvete. Därför sände Han Jesus Kristus till oss för att sona vår synd. Jes. 53. Friden och glädjen kom till oss. Han kom till Vår Frälsning sänd. Ingen är fullkomlig utom Gud allena.

Men allena Gud kan Frälsa Dig genom syndernas förlåtelse, så att Du höjer Ditt lov och tack till Honom. Bed i ödmjukhet till livets Herre, så att Du blir frälst, och undfar Den Helige Ande samt ett evigt liv. Ditt liv blir en mening. Du vill inte dö, Du vill leva om Du än dör.

Bertil Gustafsson
Göteborg

LÄR BARNEN BEDJA!

— TV och skola har en nedbrytande och passiviserande effekt på våra barn, sade Arne Imsen i Malmköping och manade upp till kamp. Kristendoms- och biologiundervisningen berövar dem deras tro!

Det är en komplicerad värld vi lever i, sade Arne Imsen i Malmköping. De som drabbas hårdast är de unga. De föds in i en hård värld. Tidigt omhändertags de av samhället och påverkas av en destruktiv miljö utanför hemmet. Men samtidigt har de blivit berövade alla vapen i kampen. Barnen tvingas nu ta ställning i frågor som inte ens de vuxna ibland orkar med. De skall vara fria och själva ta ställning, heter det. Förutsättningarna för det är dock så gott som obefintliga.

☐ Skolan har en fruktansvärd makt, och om det är någonsans som det är svårt att vara en kristen, så är det i skolan. En av de största problemen

som där infinner sig är relationerna till kamraterna. Det måste bli en svår konflikt för alla kristna barn att inte kunna vara med på allting.

Till detta kommer sedan undervisningen, kristendomsundervisningen och biologiundervisningen, där människan degraderas till enbart en djurisk varelse.

Men det finns en annan sak också och det är denna väldiga passivisering under många år som skoltiden utgör. De unga som nu växer upp får aldrig lära sig att ta ansvar. I församlingen möter vi det på ett väldigt påtagligt sätt. Man orkar inte läsa, man orkar inte ta itu med praktiska uppgifter, ja, man orkar ingenting.

Hur skall vi då göra, när den nya livsstilen tränger sig på oss. Jag tror att det i denna situation är synnerligen viktigt att vi lär barnen bedja. Men här ligger också det verkligt stora problemet. Det går inte att tränga sig på de unga med ett formalistiskt böneliv. Genom ett besmittande böneliv kan vi dock ge dem lust att bedja. Det är här försummelsen har legat. Man sände barnen till "andedöpta" kompisar, som var döpta i antikrists ande, och så stod de där vapen-

lösa, och man fick uppleva hur de började glida ifrån en.

Det är dock inte nog med detta. Barnen skjutsas också vidare genom vår passiva medverkan genom att de t. ex. tillåts se saker och ting i TV. De kommer till slut att förkroppsliga alla de ting som de ser där. Den ande som verkar i TV-programmen är dessutom oftare starkare till graden än den ande som finns i väckelsemötena. Det finns inga möjligheter att vänta sig något annat resultat, när man öppnar dörrarna för den värld som omger oss.

Till detta kommer en slapp fostran i hem och skola. Vid 20-årsåldern är man redan nedbränd, man har provat allt och smakat allt. Och när de äntligen nås av Guds ord, så kommer man till en kraftlös församling, där de daltas och klemas bort. Församlingen som skulle stå som ett bålverk emot allt nedbrytande följer i stället världen. Följden blir att det är barnen som offras.

Hur skall människor kunna växa upp till sanna gudsmäniskor, när man när sin själ med denna smörja. DET MÅSTE BLI TOTAL OMVÄNDELSE — och det måste ske NU.

Den falska trösten

Låt Guds avslöjande ljus
bränna bort
din andliga
cancer
och göra dig
fri ren frisk

Text:
Mats Jansson

Om du *vill* bli fri, gäller det att du lyssnar på Sanningen, även om den sällan är smickrande. För Sanningen är raka motsatsen till den falska trösten. Den falska trösten säger: "Allt står väl till! Allt står väl till!" — och dock står inte allt väl till! Den falska trösten vill söva dig till döds — men Sanningen säger: "Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så ska Kristus lysa fram för dig!"

När någon håller på att drunkna, säger den falska trösten: "Det är skönt att drunkna. Det finns inget sätt som det är så behagligt att dö på. Sakta sjunker du ned i vatten, du ser underbara syner och ljuv musik strömmar emot dig!" Det låter vackert — men akta dig, det är dödens röst!

Vad gör Sanningen? Sanningen griper tag i håret på dig, när du långsamt svävar ned genom vatten, ned mot botten, och *rycker* dig upp på land. Det gör ont — men det räddar livet på dig!

"Det är samhällets fel"

"Det är samhällets fel. Det är dina föräldrars fel och uppväxtmiljöns fel. Det är så synd om dig!" säger den falska trösten till människor som sjunker i synd och last. Men Sanningen, Jesus Kris-

tus, säger: "Ni har djävulen till er fader, och vad han vill, det gör ni! Om ni inte tror, att jag är den jag är, ska ni dö i era synder! För var och en ska dö genom sin *egen* missgärning."

Det är *hårt* — men om det får dig att vakna upp, kan det göra dig *fri*! Jesus sätter operationskniven till din absolut ömmaste punkt — din synd — och skär bort den — om bara du är villig att låta honom göra det!

— Synd — din andliga cancer

Men den falska trösten, Satans och dödens röst, säger: "Det där är inte så farligt! Ingen är ju fullkomlig... Det finns andra som är mycket värre än du!" och låter du den rösten söva ned dig, kommer synden att växa till som en cancersvulst i dig, tills det inte längre finns någon räddning — i evighet.

"Vakna upp, du som sover, och stå upp ifrån de döda, så ska Kristus lysa fram för dig!" Du är rädd för Hans avslöjande ljus — men bara det kan bränna bort din synd, din andliga cancer, och göra dig fri, ren, frisk!

"Nådens helga Ande vill störa din sömn.

Sålig är du, om du vaknar!"